

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Milana Taubera, soudkyně Pavly Klusáčkové a soudce Vadima Hlavatého ve věci

žalobce: **DAXOR s.r.o.**, IČO: 05901481
se sídlem Praha 10, Vladycká 1542/9
zastoupený advokátem Mgr. Kamilem Fotrem
se sídlem Praha 9, Bystrá 2430/12

proti
žalovanému: **Magistrát hlavního města Prahy**
se sídlem Praha 1, Mariánské nám 2/2
zastoupený advokátem JUDr. Janem Olejníčkem
se sídlem Praha 1, Na Příkopě 853/12

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného správního orgánu,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal ochrany před nezákonným zásahem a žádal, aby soud určil, že zásah žalovaného spočívající v použití technického prostředku proti odjetí, bez zákonného důvodu, je nezákonným zásahem.

II. Obsah žaloby

2. V podané žalobě žalobce uvedl, že je výlučným vlastníkem vozidla značky ŠKODA Superb, RZ: 7B8 0137 (dále jen „vozidlo“). Žalobce nemá vůči žalovanému žádné závazky a ani proti žalobci není vedeno žádné správní řízení ze strany žalovaného, které by odůvodňovalo blokování jeho majetku dle § 35c a násl. zákona č. 111/1994, o silniční dopravě (dále jen „zákon o silniční dopravě“). Žalobce měl za to, že jsou v projednávaném případě splněny podmínky nezákonného zásahu dle § 82 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), neboť v důsledku nezákonného zásahu nemůže nakládat s vozidlem, které bylo odejmuto z jeho sféry vlivu a bylo s ním disponováno žalovaným proti jeho vůli.
3. Žalobce uvedl, že se stal vlastníkem vozidla dne 15. 02. 2022 za účelem jeho užívání. Dne 27. 4. 2022 žalobce předmětné vozidlo zapůjčil M. Z., IČO: X, který byl též řádně zapsán do registru vozidel jako provozovatel vozidla (viz technický průkaz). Dne 28. 7. 2022 žalobce zjistil, že vozidlo je provozovatelem užíváno v rozporu se smluvním ujednáním a účelem jeho zapůjčení a požádal provozovatele o okamžité navrácení vozidla. Provozovatel klíče od vozidla žalobci vrátil vhozením do poštovní schránky. Dále se stal provozovatel pro žalobce nekontaktní. Žalobce vlastním šetřením a pátráním zjistil, že se vozidlo nachází v ulici Celetná, Praha 1, a je zatíženo technickým prostředkem proti odjetí (botičkou). Žalobce kontaktoval žalovaného, který mu sdělil, že vozidlo je zablokováno rozhodnutím žalovaného s tím, že žalobce není účastníkem správního řízení a tudíž mu žalovaný neposkytne bližší informace k důvodům použití technického prostředku. Proto žalobce následně vyzval žalovaného dne 4. 8. 2022 k uvolnění majetku, aby ho mohl jako vlastník řádně užívat. Jelikož žalovaný na výzvu nikterak nereagoval, odeslal žalobce žalovanému druhou výzvu dne 18. 8. 2022. Dne 24. 8. 2022 odeslal žalovaný žalobci přípis č. j. 1550536/2022, na který žalobce obratem reagoval přípisem ze dne 24. 8. 2022, kde opakovaně upozornil žalovaného na absenci právního důvodu a trval na vrácení vozidla, případně na sdělení zákonného důvodu použití technického prostředku. Následující den zástupce žalobce provedl kontrolu blokování vozidla s pořízením fotodokumentace a bylo zjištěno, že vozidlo se nachází na velmi rušném místě a na vozidle jsou evidentní poškození – chybějí kryty zámku u dveří, poškrábání karoserie atd. Tvrdil, že za daných okolností nemohlo vzniknout žádné důvodné podezření, že se žalobce bude vyhýbat nějakému přestupkovému řízení, neboť žádné řízení proti jeho osobě není vedeno. Dle žalobce nemůže být relevantním důvodem jakákoliv libovolná skutečnost, kterou uzná žalovaný za vhodnou. Za daných okolností použití technického prostředku proti odjetí vozidla vnímal žalobce jako zcela neodůvodněný a nezákonný projev libovůle a projev přepjaté aplikace práva za účelem zajištění případného plnění z přestupkového řízení vedeného proti osobě odlišné od žalobce.

III. Vyjádření žalovaného k podané žalobě a související vyjádření

4. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě navrhl, aby soud žalobu odmítl s tím, že k tvrzenému nezákonnému zásahu došlo dne 26. 7. 2022 a žalobce se o něm dozvěděl nejpozději dne 3. 8. 2022. S ohledem na skutečnost, že žalobce podal žalobu dne 29. 9.

2022, respektive upřesnil žalovaného dne 7. 11. 2022, měl žalobce za to, že žaloba byla podána po lhůtě stanovené v § 84 odst. 1 s. ř. s.

5. Dále měl žalovaný za to, že postupoval v souladu s § 35c odst. 1, § 35d odst. 1 a 5, § 35f odst. 1 a § 35g odst. 1 zákona o silniční dopravě. Podle protokolu o kontrole ze dne 26. 7. 2022, č. T/20220726/1/Ht, bylo vozidlo použito jako vozidlo TAXI, kdy při jeho užití došlo k porušení příslušných ustanovení zákona o silniční dopravě. S ohledem na skutečnost, že provozovatel nespolupracoval s osobou provádějící kontrolu, neměl uhrazené předešlé pohledávky a nepřebíral si poštu v sídle, bylo tak důvodné podezření, že se bude vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné. Došlo tak k naplnění § 35c odst. 1 zákona o silniční dopravě, kdy na základě toho došlo k uložení kauce ve výši 50 000 Kč, kterou však řidič na místě nesložil, proto v souladu s § 35d odst. 1 ve spojení s § 35g zákona o silniční dopravě bylo zabráněno v jízdě automobilu s použitím „botičky“, a to na základě potvrzení. S ohledem na znění § 35d odst. 5 zákona o silniční dopravě je příslušný správní orgán oprávněn zajistit neprodlené uvolnění v případech uvedených v tomto ustanovení. K tomu však dosud nedošlo. Na uvedeném dle žalovaného nic nemění skutečnost, že vozidlo nebylo ve vlastnictví řidiče ani dopravce poskytující vozidlem taxislužbu, kdy zákon o silniční dopravě pamatuje pouze na jediný případ, kdy nemůže dojít k aplikaci § 35d odst. 1 zákona o silniční dopravě, a to je-li taxislužba provozována vozidlem cestujícího (viz § 35d odst. 6 zákona o silniční dopravě). Dopravce však byl v daném případě provozovatelem vozidla. Žalovaný tak měl za to, že se žalobce musí svého práva na vrácení vozidla domáhat prostřednictvím případných žalob v rámci občanského soudního řízení, a to vůči dopravci, jakožto provozovateli, s nímž uzavřel dle jeho tvrzení zápujční smlouvu k vozidlu.
6. V replice ze dne 30. 12. 2022 žalobce nesouhlasil s názorem žalovaného, podle kterého byla žaloba podána opožděně.

VI. Posouzení žaloby Městským soudem v Praze

7. Jelikož se žalobce domáhal pouze určení toho, že zásah byl nezákonný, vyšel soud podle § 87 odst. 1 část věty za středníkem zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době zásahu. Soud při zjišťování skutkového stavu vycházel zejména z dokazování provedeného během ústního jednání, přičemž vzal v potaz jednotlivé argumenty účastníků řízení.
8. Při ústním jednání dne 13. 3. 2023 setrvali účastníci řízení na svých stanoviscích.
9. Soud během ústního jednání provedl důkaz technickým průkazem vozidla registrační značky X, dále protokolem o kontrole č. T/20220726/1/Ht, „Potvrzením o převzetí kauce dle zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě“ č. 024287 a „Potvrzením o zabránění v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla“, č. j. MHMPP04LVVZH.
10. Soud při posouzení věci vyšel z následující právní úpravy:
 - Podle § 35c odst. 1 zákona o silniční dopravě orgány Policie České republiky nebo osoby pověřené výkonem státního odborného dozoru jsou při provádění kontroly a státního odborného dozoru podle tohoto zákona oprávněny vybírat kauci v rozmezí od 5 000 Kč do 100 000 Kč od dopravce, který je podezřelý ze spáchání přestupku podle tohoto zákona nebo kontrolního řádu, nebo od fyzické osoby podezřelé ze spáchání přestupku podle § 34e odst. 1 písm. a), je-li důvodné

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

podezření, že se budou vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné. Při stanovení výše kauce se přihlíží k závažnosti, významu a době trvání protiprávního jednání a rozsahu způsobené škody.

- Podle § 35d odst., 1 písm. a) zákona o silniční dopravě jsou-li orgán Policie České republiky nebo osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru oprávněny vybrat kauci podle § 35c a řidič kauci na výzvu nesloží, přikáže orgán Policie České republiky nebo osoba pověřená výkonem státního odborného dozoru řidiči, který pro tyto účely zastupuje dopravce, jízdu na nejbližší místo, které je z hlediska bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích vhodné k odstavení vozidla, a zabráni mu v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla (dále jen „technický prostředek“).

11. Soud o podané žalobě uvážil následovně:
12. Soud se předně zabýval otázkou včasnosti podané žaloby. Podle judikatury Ústavního soudu je pro posouzení počátku běhu subjektivní dvouměsíční lhůty pro podání zásahové žaloby mj. rozhodující posouzení otázky, zda se jedná o zásah, který může mít trvalý povahu. V případě, že se o trvalý zásah jedná, je nutné výraz „*dozvěděl*“ užitý v § 84 odst. 1 s. ř. s. vykládat ústavně-konformně jako „*dozvídá*“ a subjektivní žalobní lhůta začíná běžet každý den znovu a právní relevanci pro určení počátku běhu lhůty má až konec namítaného jednání, resp. zásahu (blíže viz nálezy Ústavního soudu ze dne 15. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 635/18).
13. Žalobce v projednávaném případě tvrzený nezákonný zásah žalovaného spatřoval v opatření vozidla technickým prostředkem k zabránění jeho odjezdu (tzn. v použití botičky). Mezi účastníky řízení není sporu o tom, že ke dni podání žaloby a rovněž rozhodnutí soudu bylo předmětné vozidlo technickým prostředkem proti odjetí opatřeno. Tedy ke dni podání žaloby a i rozhodnutí soudu žalobcem tvrzený nezákonný zásah trval. V projednávaném případě se tak jedná o trvalý zásah. S ohledem na judikaturu Ústavního soudu, podle které lhůta k podání žaloby v případě trvalého zásahu začíná běžet každý den znovu, je nutno považovat žalobu za včasnou.
14. Podstata sporu mezi účastníky řízení spočívá v posouzení, zda v projednávaném případě došlo k opatření vozidla technickým prostředkem k zabránění jeho odjezdu v souladu se zákonem, jak tvrdí žalovaný, či nikoliv.
15. Ke skutkovým okolnostem projednávaného případu soud z provedeného dokazování zjistil, že dle technického průkazu vozidla je vlastníkem vozidla žalobce. Provozovatelem tohoto vozidla je pak M. Z., IČO: X, se sídlem X (dále jen „doprovce“). Dále soud zjistil (blíže viz „*Protokol o kontrole č. T/20220726/J/Ht*“, „*Potvrzením o převzetí kauce dle zákona č. 111/1994 Sb., o silniční dopravě*“ č. 024287 a „*Potvrzení o zabránění v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla*“), že k opatření vozidla technickým prostředkem proti odjetí ze strany žalovaného došlo v bezprostřední návaznosti na uskutečněnou kontrolu prováděnou podle § 12 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole, a § 34 zákona o silniční dopravě ve věci dodržování zákona o silniční dopravě při provozování taxislužby na území hl. m. Prahy dne 26. 7. 2022 u dopravce, jako kontrolované osoby, který provozuje taxislužbu. Dopravce v době kontroly zastupoval řidič – M. B. (dále jen „řidič“). V průběhu kontroly žalovaný shledal, že ze strany dopravce došlo k porušení § 21 odst. 4 písm. b) bod 3 zákona o silniční dopravě, neboť ve vozidle chyběly záznamy o

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

přepravě, dále k porušení § 21 odst. 4 písm. f) zákona o silniční dopravě, neboť řidič ihned po ukončení přepravy nepořídil jako výstup z tiskárny taxamtru záznam o přepravě a k porušení § 21 odst. 4 písm. d) zákona o silniční dopravě, neboť zobrazované údaje z taxamtru nebyly čitelné a viditelné z místa přepravované osoby. Na základě uvedených zjištění porušení zákona o silniční dopravě a dále s ohledem na důvodné podezření, že se dopravce bude vyhýbat řízení o přestupku nebo že by případné vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné, což žalovaný dovodil ze skutečností, že uvedený dopravce nespolupracuje s kontrolním orgánem (žalovaným), nemá uhrazeny předchozí pohledávky a nepřebírá poštu v sídle, byla dopravci uložena kauce 50 000 Kč. Protože řidič kauci nesložil, bylo ze strany žalovaného přistoupeno k zabránění v jízdě použitím technického prostředku. Výše uvedená skutková zjištění žalobce nikterak nerozporoval.

16. Soud v projednávaném případě dospěl k závěru, že k opatření vozidla technickým prostředkem k zabránění jeho odjezdu došlo v souladu se zákonem o silniční dopravě. Pravomoc žalovaného k užití technického prostředku proti odjetí podle § 35d odst. 1 písm. a) zákona o silniční dopravě je úzce spjato s pravomocí žalovaného k výběru kauce podle § 35c odst. 1 zákona o silniční dopravě. K užití technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla lze podle § 35d odst. 1 písm. c) zákona o silniční dopravě přistoupit pouze tehdy, není-li ze strany řidiče složena kauce podle § 35c odst. 1 zákona o silničním provozu. Podle § 35c odst. 2 zákona o silniční dopravě řidič pro účely vybírání kauce zastupuje dopravce.
17. Pokud jde o uložení kauce, soud zejména poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 2. 2014, č. j. 4 Aps 9/2013-48, podle kterého na vymezení důvodu uložení kauce, který je podle § 125a odst. 3 věty druhé zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, třeba uvést v písemném potvrzení o jejím převzetí, nelze klást nároky vycházející z požadavků na odůvodnění správního rozhodnutí podle § 68 odst. 3 správního řádu z roku 2004. Postačí srozumitelné a okolnostem věci odpovídající stručné vyjádření, v čem policista spatřuje důvodné podezření, že se řidič motorového vozidla podezřelý ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích bude vyhýbat přestupkovému řízení. V projednávaném případě „Potvrzení o převzetí kauce“ č. 024287 v plném rozsahu splňuje požadavky stanovené judikaturou Nejvyššího správního soudu na platné uložení kauce. Z tohoto potvrzení zcela jednoznačně vyplývá jednak podezření ze spáchání přestupku podle zákona o silniční dopravě na straně dopravce [viz výše uvedená porušení § 21 odst. 4 písm. b) bod 3, písm. f) a písm. d)] a jednak i skutečnosti, na základě kterých žalovaný dospěl k závěru, že se dopravce bude vyhýbat přestupkovému řízení nebo že by vymáhání uložené pokuty bylo spojeno s nepřiměřenými náklady, popřípadě nebylo vůbec možné (doprovce nespolupracuje s kontrolními orgány, nemá uhrazeny předešlé pohledávky a nepřebírá poštu ve svém sídle). Na základě uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že v potvrzení o převzetí kauce jsou dostatečně a srozumitelně vysvětleny důvody, proč bylo přistoupeno k výzvě k zaplacení kauce, a tedy žalovaný při ukládání kauce dostal požadavkům daným § 35c zákona o silniční dopravě pro výběr kauce.
18. Potvrzení o zabránění v jízdě použitím technického prostředku k zabránění odjezdu vozidla ze dne 26. 7. 2022 pak obsahuje zcela totožné informace, které jsou součástí potvrzení o převzetí kauce, co se týká důvodného podezření ze spáchání přestupku podle zákona o silniční dopravě a rovněž důvodů uložení kauce. Z uvedeného potvrzení pak

Shodu s prvopisem potvrzuje: Z. F.

vyplývá, že řidič kauci nesložil. Z důvodu, že kauce nebyla ze strany řidiče uhrazena, žalovaný opatřil předmětné vozidlo technickým prostředkem k zabránění odjezdu vozidla. Potvrzení o zabránění v jízdě použitím technického prostředku proti odjetí je opatřeno podpisem řidiče. I v tomto případě řidič zastupuje dopravce (viz § 35d odst. 1 zákona o silniční dopravě). S ohledem na shora uvedené soud dospěl k závěru, že vozidlo bylo technickým prostředkem proti odjetí opatřeno v souladu s § 35d odst. 1 písm. a) zákona o silniční dopravě. Jestliže totiž řidič odmítl stanovenou kauci zaplatit, žalovaný neměl jinou možnost než zabránit v jízdě vozidla použitím technického prostředku k zabránění jeho odjezdu podle uvedeného ustanovení.

19. Žalobce v podané žalobě a rovněž během ústního jednání nikterak nerozporoval skutečnosti, na základě kterých v projednávaném případě došlo k vydání výzvy k zaplacení kauce a rovněž i k opatření vozidla technickým prostředkem k zabránění odjezdu vozidla. Obrana žalobce se omezila pouze na skutečnost, že je vlastníkem vozidla, se kterým není vedeno žádné přestupkové řízení, a dále že provozovatele, tj. dopravce požádal o okamžité vrácení vozidla. Dle náhledu soudu jsou výše uvedené skutečnosti z hlediska opatření vozidla technickým prostředkem k zabránění jeho odjezdu zcela nerozhodné. Zákon o silniční dopravě umožňuje vozidlo opatřit technickým prostředkem k zabránění jeho odjezdu bez ohledu na vlastnictví vozidla. V projednávaném případě bylo opatřeno technickým prostředkem proti odjetí podle § 35d odst. 1 písm. a) zákona o silniční dopravě vozidlo provozované dopravcem (provozovatelem taxislužby), který v rozhodném okamžiku byl zastoupen řidičem. Skutečnost, že dopravce je oprávněným provozovatelem vozidla, není mezi stranami sporná, když vyplývá i z žalobcem předloženého důkazu (viz technický průkaz vozidla). Otázka vztahu vlastníka vozidla a jeho provozovatele, případně vypořádání tohoto vztahu, je pak otázkou soukromoprávní, kterou není soud v projednávaném případě oprávněn řešit.
20. Pro úplnost soud uvádí, že podmínky pro uvolnění vozidla stanoví § 35d odst. 5 zákona o silniční dopravě. Vzhledem k tomu, že do okamžiku rozhodnutí soudu nebyla žádná z podmínek daného ustanovení splněna, nemohlo být žádosti žalobce o uvolnění vozidla vyhověno.
21. Na základě shora uvedených skutečností soud dospěl k závěru, že zásah žalovaného spočívající v opatření vozidla technickým prostředkem k zabránění jeho odjezdu byl v projednávaném případě oprávněný a zákonný.

V. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

22. S ohledem na shora uvedené dospěl soud k závěru, že žaloba na ochranu před nezákonným zásahem není důvodná, neboť k opatření vozidla technickým prostředkem k zabránění jeho odjezdu došlo v souladu se zákonem o silniční dopravě.
23. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému správnímu orgánu důvodně vynaložení náklady v řízení nevznikly. K požadavku žalovaného na náhradu nákladů řízení soud připomíná ustálenou judikaturu správních soudů, podle které náklady nepřevyšující náklady běžné úřední činnosti se žalovanému správnímu orgánu nepřiznávají (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47). Jak soud uvedl výše, v projednávaném případě žalovanému nevznikly jakékoliv náklady, které by převyšovaly jeho běžnou úřední činnost.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 13. března 2023

Mgr. Milan Tauber v.r.
předseda senátu